

Fridrich Kolarovič – najstarší aktívny organista

Organista a kantor kostola sv. Mikuláša, Fridrich Kolarovič bol dňom 7. septembra zapísaný do Knihy slovenských rekordov ako rekordman, ktorý vo veku 94 rokov je aktívnym kostolným organistom. Jeho životný príbeh je pozoruhodný a poučný. Fridrich Kolarovič sa narodil 21. augusta 1920 vo Veľkých Kostolanoch. Po maturite na Učiteľskom ústave v Bratislave nastúpil na učiteľskú dráhu v roku 1940 v Lužiankach. Tri z vojnových rokov prežil v uniforme, potom bol riaditeľom školy v Ludaniciach, v Bernolákove a pred dôchodkom učil v Novej Dedinke. Na organe hráva už vyše 70 rokov, viedol ochotnícke divadlá a spevácke zbory, medzi nimi aj súbor Matice slovenskej v Senci, vystupoval v Speváckom zbore slovenských učiteľov. Napriek zložitému životnému príbehu a pokročilému veku vyniká optimizmom, humorom a s láskou sa stará o ťažko chorú manželku Helenu, s ktorou vychovali sedem detí.

v Ludaniciach (pri Topolčanoch) s pôsobnosťou aj pre okolitých päť obcí. Zároveň som začal učiť na ludanickej škole slovenský jazyk a hudobnú výchovu. Podmienky sa menili postupne. V 49-om som sa stal riaditeľom školy. Hodne som kultúrne pracoval, ako sa to vtedy hovorilo. Mal som dva spevácke zbory, nacvičoval som divadlá, akosi som sa vykúpil kultúrou. Prižmúřili oko, pretože ako učiteľ a riaditeľ som mal dobré výsledky. V Ludaniciach som prežil najkrajšie roky svojho života, ale v roku 1962 som musel odísť, pretože som mal už päť rokov zákaz hrať na organe a trepezlivosť vrchnosti sa už úplne vyčerpala, vyhrážali sa mi prepustením. Našiel som si miesto v Bernolákove. Stal som sa opäť riaditeľom, ale na mojom kádrovom profile sa objavili čoraz väčšie nedostatky. Jeden z mojich synov emigroval do Švajčiarska a ďalší sa stal kňazom. Manželka osobne podala výpoveď na odbore školstva v Bratislave s vyhlásením, že ako veriaca nemôže učiť v duchu komunistickej ideológie a šla pracovať do hydínár-

Aké ste mali detstvo?

Žili sme vo Veľkých Kostolanoch v skromných pomeroch. Mal som tri roky, keď mi zomrela matka. Otec sa znovu oženil, keď som mal šesť rokov. V škole sa mi darilo. Svojej nevlastnej matke ďakujem za to, že som mohol pokračovať v štúdiu. Predala pozemok, aby som sa stal učiteľom. Učil som sa hrať aj na organe - to bol otcov sen, aby som sa stal organistom.

Ako mohol hrať učiteľ v kostole za minulého režimu?

V 1948 som vyhral konkurz na miesto kantora-organistu

ne. Nakoniec som bol z Bernolákova preložený do Novej Dedinky, kde som učil do roku 1981, do dôchodku.

A čo súkromný život?

S manželkou Helenou sme mali sedem detí, z nich už Peter a Andrej nie sú medzi nami. Peter bol kňazom dominikánom a počas totality veľa vytrpel. Prenasledovanie ŠTB si „vyslúžil“ tým, že robil s mládežou a bol veľmi obľúbený. Zomrel 49 ročný na zákernú chorobu. Andrej bol v inom prostredí, ale tiež doplatil na zásadovosť svojím zdravím a v konečnom dôsledku aj životom. Život pritom prinášal aj veľa dobra, hlavne z detí sme mali veľa radosti. Vždy som sa venoval spoločenskému životu, viedol som spevácke zbory, nacvičoval divadlo a hrával na akordeóne, keď už som nesmel na organe. Bol som členom Speváckeho zboru slovenských učiteľov, s ktorým som prechodil celú Európu a zožal veľa úspechov. Našiel sa čas aj na doplnenie vzdelania. V 57-om som promovoval ako učiteľ vyššieho stupňa na Vysoké škole pedagogickej. Zo 73 promujúcich mali traja červený diplom. Bol

som jeden z nich, bol to výkon pri tolkých deťoch! Napokon na dôchodku som sa vrátil aj k organovaniu. Najprv som hral v Bernolákove, ale aj pán farár zo Senca bol trikrát za mnou, aby som prišiel hrať. Nakoniec som, ako jeden z posledných po revolúcii, dostal byt v Senci v 90-om roku. Odvtedy som organistom kostola sv. Mikuláša.

Ako plynulo 24 rokov v Senci?

Nuž áno, už takmer štvrt storočia som Senčanom. Popri hre na organe a speve liturgických piesní som si ani tu nedal pokoj a navrhol som založenie speváckeho zboru Miestnemu odboru Matice slovenskej v Senci. Zbor sme dali dokopy a približne desať rokov som ho viedol. Dnes som čestným organistom, pretože už by som nevládol plné nasadenie a musím sa viac venovať manželke, ktorú choroba pripútala k lôžku. Svoj život som postavil predovšetkým na viere v Boha. Nikomu som neublížil, snažil som sa pomáhať ľuďom, preto mám pocit, že všade, kde som pôsobil, ľudia opätovovali moju lásku k nim.

Csaba Vysztavel

Všetkých 7 detí Fridricha Kolaroviča